

TÁRSULATI ÜGYEK.

A) Jegyzőkönyv az 1913 március 5-én tartott szakülésről.

Az ülés a m. k. Földt. Int. előadótermében d. u. 5 órakor kezdődik.

Elnök: IGLÓI SZONTAGH TAMÁS dr. kir. tan., másodelnök.

Megjelentek: dr. MAURITZ BÉLÁNÉ úrnő vendég, továbbá dr. BALOGH MARGIT, dr. EMSZT KÁLMÁN, GAÁL ISTVÁN dr., GLÜCK ZOLTÁN, GROSZ LAJOS, HORUSITZKY HENRIK, KOCH ANTAL dr., KORMOS TIVADAR dr., KRENNER JÓZSEF SÁNDOR, KULCSÁR KÁLMÁN, LÓCZY LAJOS dr., LÖRENTHEY IMRE dr., LÖW MÁRTON dr., MÁJER ISTVÁN, MAROS IMRE, PALKOVICS JÓZSEF, PANTÓ DEZSŐ, PAPP KÁROLY dr., PÁLFY MÓR dr., PITTEK TIVADAR, POSEWITZ TIVADAR dr., RÉTHLY ANTAL dr., ROZLOZSNIK PAL, SCHRÉTER ZOLTÁN dr., SOMOGYI KÁLMÁN, STEINHAUSZ GYULA, STRÖMPL GÁBOR, SZÁDECZKY GYULA dr., TAEGEK HENRIK, TELEGDI RÓTH KÁROLY, TIMKÓ IMRE, VIGH GYULA, ZALÁNYI BÉLA, ZSIDMONDY ÁRPÁD.

Elnöklő másodelnök felhívja az elsőtitkárt jelentésének megtételére. PAPP KÁROLY dr. elsőtitkár bejelenti az 1913 január 29-én megválasztott tagok névsorát.

Elnöklő másodelnök felkéri SZÁDECZKY GYULA dr. kolozsvári egyetemi tanár urat, társulatunk örökítő tagját: *Adatok az Erdélyi Medence tektonikájához* című előadásának megtartására.

Az erdélyi medencét földigáz tartalma geologiai és gazdasági szempontból egyaránt érdekessé tette. Sok kitűnő dolgozat jelent meg e tárgyról LÓCZY, BÖCKH stb. tollából. Előadó is kivette részét e munkából, amennyiben a sármásiklandi dacittufák és a balázsfalva-nagysejki vonulat tufáinak tanulmányozására vállalkozott.

A dacittufák lerakódása idején sivatagi klíma uralkodott itt, ekkor indult meg a tenger vizének koncentrálódása, amely a szerves életet elűzte a medencéből, csupán egyes indifferens halak és foraminiferák maradtak meg. Kormeghatározás szempontjából nagy fontosságú a dacitvulkánok hamuja, amelyet a felsőmiocén tengerparti vulkánjai szórtak ki magukból.

A medence nyugati peremén 3 tufaréteg, illetőleg rétegsor van egymás felett és pedig más tektonikai elrendezésben, mint a medence belsejében. Előbbi területen e rétegeknek gyenge délkeleti lejtésük van. Doboka és Esztény mellett el-tűnik a legalsó tufaréteg, ami gyűrődéstől mentes, táblás szerkezetre vall (a dűlés nem egészen 2°). Felette még 2 tufaréteg következik. A nem gyűrt, táblás terület határa a Kis-Szamos, de nem pontosan; Deésnél a gyűrt rész áthúzódik a baloldalra, másutt a nem gyűrt rész terjed át a jobboldalra. Kolozs antiklinálisai nagyjából a Szamosnál végződnek. Annyi bizonyos, hogy a tektonikai határ lényegesen befolyásolja a Szamosvölgy kialakulását.

Sármásnál az alsó tufarétegek a mélyben maradnak, de egy igen vékony réteg,

mely esetleg a táblás rész 4-ik rétege (alulról), megtalálható itt is, különböző vastag közbetelepült márgával, mely csoportokra tagolja, de azért, bár fáradsággal, mégis követhető.

A Czigányhegy tufája Nagysármás mellett régen ismeretes. Ez az antiklinális nyugati szárnyán van. A II. sz. fúrás felett is megvan, a BÁNYFY-uradalom fejteti. Magassága az antiklinális tetején 430 m, de több szintben fordul elő, mert szakadások vannak benne. Tuzson és Uzdiszentpéternél eltűnik a felszínről, ami lemélyedő felső miocén boltozatra vall. Az itteni tufa szarmáciai korú. A tufa Pagocsa táján bukkan ismét a felszínre, Mezősámsond szomszédságában. A boltozat itt már nem oly lapos, tengelyében foglalnak helyet a régi gázömlések. Délkelet felé a tufa ismét eltűnik. Legmagasabb előfordulása 450 m, tehát 20 m-rel magasabb, mint Sármásondon.

Mezőbándnál ismét megjelenik a tufának egy hosszan elnyúló, rendkívül lapos boltozata, mely inkább a sármásihoz, semmint a sámsondihoz hasonlít. A Kiszelicza (466 m) vázát tufa alkotja. Alatta a völgyben több gyenge gázömlés található. Keletre mély bevágás van egy sor tóval s jogos az aggodalom, hogy ez a gázt részben lecsapolta.

Iglándnál ismét elsüllyed a tufa. Marosugránál 380 m mélységben van ugyanolyan mikroszkopiai szerkezetű tufa, a hullámosan lefutó antiklinális vonulat tehát + 466-tól — 380-ig esik.

Az irodalom sok téves adatot tartalmaz, mert sok fehér márga tufának látszik. A dicsőszentmártoni fúrásban magasabban érte a fúró a tufát, mint a Marosvölgyben. Magyarsárorsról a felszínről is említ az irodalom tufát (SMITH: Zeitschr. f. prakt. Geol.).

A medencét kitöltő rétegek összes vastagságát BÖCKH 2000 m-re teszi, amiből 1000 m esik a sötét fölé. Ebben az egyhangú sorozatban a tufa rendkívül fontos szintjelző.

A Balázsfalva—Rüsszi antiklinális vonulat teljesen más képet mutat, mint a medence közepe. Lényegében 3 izoklinális ránc van itt, többnyire DNy-ra áttolva sok helyt látszólag egy 4-ik is van. Az egyenes állású antiklinálisok ritkák, gyakoribbak az összeszorított vonulatok. Számos sóskút jelzi őket.

A tufarétegek többes számban vannak. Nagysejknél pl. 4 is van.

Balázsfalvától keletre, a Nagykükküllő mellett vékony amfibolandezit-tufa van, A vékony amfibolandezit-tufarétegek sokszor ismétlődnek, alattuk és felettük dacit-tufa van.

Balázsfalva vízellátása ügyében több helyütt megfúrták a sót, innen nem messze a Grujecz nevű dombon lelte meg előadó az amfibolandezit-tufát, de megvan e tájon majdnem minden község határában.

Egy másik, észak-déli antiklinális vonulatban, Vizaknánál is megvan a dacit-tufa közt az amfibolandezittufa. Olyan típusú kőzet ez, mint a Zalatna offenbányai amfibolandezit kicsi áttörései. Rendesen a plagioklaszoknál bázisos magra savanyúbb zónák következnek, itt sok helyt fordítva áll a dolog, amit MICHEL-LÉVY beolvadt idegen anyagoknak tulajdonít. Oly kevés ebben a kőzetben a kvarc, hogy dacittá nem teszi.

A medence fejlődéstörténetére vonatkozó ismereteink (KOCH, 1900) bővültek (PÁLFY), ehhez fűzi előadó a maga megfigyeléseit és következtetéseit. A sötétekről, minthogy elkülönülve és mindenütt gyűrve jelennek meg, már régebben azt tartja, hogy egyes elkülönült medencék beszáradásakor keletkeztek. A haldokló tenger egyes mély részeibe húzódott vissza a környezet sója is, innen a több 100 m vastag sótestek. Ilyen nagyobb besüllyedéseket említ PÁLFY is. A dölések arra vallanak, hogy

a szakadások a medence felé történtek fokozatosan. PÁLFY szerint a sülyedő tömegek elől kitérő anyagnak a medence peremén kellett feljönnie, ha ezt vulkáni erupciók alakjában érti, úgy az előadó is csatlakozik hozzá kéri véleményét.

Előadó a Vlegyásza és a Bihar erupcióinak nagy részét a felső krétába helyezi, mikor a Pojána-Ruszkában is voltak kitörések.

A tarka agyagok 1000 m-en fölüli magasságokig felhúzódnak az alaphegységre (КОСН). A harmadkor előtt a medence területe peneplén volt, a beszakadások ezután történtek. Maróthlak stb. táján az eruptivumok közelében durva felsőkréta konglomeratumok vannak, amik a szakadásokkor megélenkült vízfolyások eredményei. A harmadik időszaki lerakódások előtt tehát nagy szintváltozásoknak kellett bekövetkezniök.

A savanyú vulkánok anyaga nem könnyen folyó. A miocénben a medence szélén dacitvulkánok keletkeztek explóziókkal, amik messzire szórták a távolsággal egyre finomodó tufát. A szarmata elején is sok a konglomeratum (GAÁL). Sármáson, Sámsondon, sőt vékonyan a feleki homokkövek alatt Kolozsvártól északra és délre is megvan. Ezeket a konglomeratumokat is zökkenésekre lehet visszavezetni.

Vizakna körül a pontusi rétegekben vékony palagonittufa van, nem az alsó-rákosi bazalttal kapcsolatos-e ez? Sokan levanteinek, de mások pontusiaknak tartják a bazalterupciót.

A Hargita is jelzi, hogy a beszakadások és vulkáni erupciók délkelet felé vándoroltak. A román geológusok petróleumtanulmányai is idevágnek (Dámbovitavonulat), de a Dardanellák beszakadása is egészen fiatal, ami mind délkeleti haladást jelez.

A Föld zsugorodik, a vezető momentum tehát a sülyedés, nem pedig, mint a geográfusok gyakran hangoztatják, az emelkedés.

Az antiklinális vonulatok másolják a határhegységek irányát. Az egyes kis megtörések tán az észak-déli határhegységet tükrözik vissza.

Az utolsó vizek a keleti határon voltak, tán a rátolódások folytán. MURGOCI Olteniából ismétlődő tufákat ír le. Lehet, hogy ebben az irányban összefüggés volt, ami csak nemrég szakadt meg.

Az elhangzott előadáshoz szót kér PÁLFY MÓR dr. választmányi tag, szerinte a medence alapja igen mélyen van, eredeti felszíne kréta (?) vagy jura. A legnagyobb hegységek a legnagyobb mélységek mellett vannak; az anyag, ami az utóbbiakból hiányzik, itt kellett, hogy feljöjjön, de nem vulkáni erupciókra gondol. Nagyenyed, Balázsfalva tufái az Érc-hegység strátóvulkánjaiból és nem a Csicsóból származnak. Nem hiszi, hogy a horzsakőtufákról akár kémiai elemzés alapján is meg lehetne állapítani, hogy piroxén vagy amfibol andezitokkal kapcsolatosak-e, annyival kevésbé, mert tengerbe hullottak, ahol idegen anyagok járultak hozzá. A dacittufa lerakódása a felső mediterránban kezdődött és a szarmatában is tartott.

A megjegyzéshez SZÁDECZKY tanár a következőket fűzi: PÁLFY a dacittufákat az Érc-hegység nyugati pereméről származtatja. Kémiai alapon (OSANN) és az ásványok alapján meg lehet határozni, mikor van tiszta tufával dolgunk. A dacittufákat északról, de nem az Érc-hegységből származtatja.

GAÁL ISTVÁN hozzászólásában megjegyzi: Annyi bizonyos, hogy akár a paleontológusok kövületekre, akár a petrográfusok tufákra alapított színtező, pontos sztratiográfiai munkája kell hogy megelőzze a tektonizálást.

Majd szót kér LÓCZY LAJOS tiszteleti tag, aki elmondja, hogy SZÁDECZKY, T. ROTH LAJOS, HALAVÁTS, BÖCKH és hozzászóló antiklinálisokat jeleznek, GAÁL és CHOLNOKY tagadják a tektonikai antiklinálisokat és ami gyűrődés van, suvadásoknak és

a söteteknek tulajdonítják. Szerinte poszthumus gyűrődésekről van szó, ezt SZÁDECZKY is megerősíti, de még inkább ROTH L. és HALAVÁTS 1912. évi felvételi jelentései. Abban igaza van GAÁL-nak, hogy minden kormeghatározás alapja a fosszilia, de ahol nincs, ott se szabad csüggedni, mert akkor beszkid és subbeszkid áttolódásokról se lehetne beszélni. A Kárpátok gyakorlati (petróleum) tanulmányozása is kövületek nélkül tektonizál.

Ez a terület a Föld legkomplicáltabb része. Gyűrődés, rátolás, mindenfajta erupciók találhatóak itt. Reméli, hogy előbb érünk célt, mint az Alpok kutatói, akik különböző, egymás felé elzárt országok fiai.

Riolitos erupciók már a krétában kezdődtek. A Csetatyét igen fiatalnak látja. Sártufája kész völgyekbe folyt bele, valamint a Kirniké is. Vannak ott oly ép vulkáni részletek, akár a Mte Somma.

A 800—900 m magas letarolt peneplénen ott a kavics és a vörös anyag. Itt kövület nélkül is lehet tektonizálni.

A szücsüeni vörös medence hasonló a mienkhez. Földigáz tüzével párologtatják be ott a sót. Leírásánál RICHTHOFEN figyelembe veszi a párisi medencét, amelyben csak legújában konstatáltak antiklinális és szinklinális rendszereket, mik a variskusi és armorikai hegységekhez simulnak. A párisi medence tanulságait nekünk is tekintetbe kell vennünk.

Elnöklő másodelnök köszönetet mondva az előadónak s a hozzászóló tagtársaknak, az ülést estéli 7 órakor berekeszti.

B) Jegyzőkönyv az 1913 március 5-én tartott választmányi ülésről.

Az ülés a magyar kir. Földtani Intézet előadótermében d. u. 7 órakor kezdődik.

Elnök: IGLÓI SZONTAGH TAMÁS dr. királyi tanácsos, másodelnök.

Megjelentek: LÓCZY LAJOS dr. tiszteleti, EMSZT KÁLMÁN dr., HORUSITZKY HENRIK, KORMOS TIVADAR, LÖRENTHEY IMRE dr., MAURITZ BELA dr., PÁLFY MÓR dr., SCHRÉTER ZOLTÁN dr., TIMKÓ IMRE választmányi tagok, PAPP KÁROLY dr. elsőtitkár és MAROS IMRE másodtitkár.

Elnöklő másodelnök az ülést megnyitván, a mai ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére felkéri SCHRÉTER ZOLTÁN dr. és TIMKÓ IMRE választmányi tagokat.

Elnöklő másodelnök felolvastatja az 1913 január 29-i választmányi ülés jegyzőkönyvét, ami ellen senkinek kifogása nincs.

Elnöklő másodelnök felhívja az elsőtitkárt jelentésének megtételére.

PAPP KÁROLY dr. elsőtitkár jelenti, hogy a Budapest Székesfőváros Gázművei Igazgatóságától a következő átirat érkezett:

„508—1913. g. i. szám. Budapest, 1913 március 5. A Székesfőváros Tekintetes Tanácsának 24,541./1913. XII. számú fölhatalmazása alapján van szerencsénk értesíteni T. Címet, hogy Budapest Székesfőváros Gázművei belép a Magyarhoni Földtani Társulat pártoló tagjai sorába. Pártoló tagsági díjul egyszersmindenkorra 400, azaz négyszáz koronát fizetünk, amely összeget T. Címnek a mai napon átutaltuk. Kiváló tisztelettel, RIPKA dr., Budapest székesfőváros gázműveinek közp. igazgatója.»

Ezen pártoló tagság kieszközlését HELTAI FERENC dr. székesfővárosi főpolgármester úrnak, társulatunk rendes tagjának köszönhetjük, aki kérésünket a Tekintetes Fővárosi Tanácsnak ajánlani sziveskedett.

A f. évi január 29-i választmányi ülés ótá r e n d e s t a g o k u l jelentkeztek:

1. BÁGYA IVÁN dr. főszolgabíró, Vajdahunyad. Ajánlja KÖVÁRI ERNŐ dr. r. t.
 2. FAZÉK GYULA aranybányai igazgató, mérnök, Iloba. Ajánlja PANTÓ DEZSŐ r. t.
 3. FERENCZI ISTVÁN egyetemi gyakornok, Kolozsvár. Ajánlja SZÁDECZKY Gy. r. t.
 4. GLÜCK ZOLTÁN m. k. bányamérnök, Budapest. Ajánlja PANTÓ DEZSŐ r. t.
 5. KOVÁTSITS KÁROLY hercegi tisztartó, Eszterháza. Ajánlja HORUSITZKY HENRIK r. t.
 6. RÁZEL LAJOS m. k. bányamérnök, Vajdahunyad. Ajánlja KÖVÁRI ERNŐ r. t.
 7. RIEDL GUSZTÁV bölcsészethallgató, Budapest. Ajánlja BATTUCZ LAJOS r. t.
 8. SOMOGYI KÁLMÁN gyakorló tanárjelölt, Budapest. Ajánlja VÍGHY GULA r. t.
 9. SZEMZŐ VILMOS áll. polg. isk. igazgató, Felsővisó. Ajánlja PARÁSZKA GÁBOR r. t.
- A felsoroltakat a választmány rendes tagukol megválasztja.

M e g h a l t a k :

1. ANDRÁSSY DÉNES GRÓF bányabirtokos 78 éves korában Palermóban, ez év február 24-én; 1885 óta pártoló tag.
2. HATVANY-DEUTSCH SÁNDOR BÁRÓ f. évi febr. 18-án Nagysurányban; 1910 óta tag.
3. GLOS ARTHUR fürdőigazgató, 80 éves korában Csízen, febr. 20-án; 1890 óta tag.
4. MÁNDI GYÖRGY bányamérnök, földbirtokos, Felsőszászberek; 1909 óta tag. Szomorú tudomásul szolgál.

A beérkezett fontosabb ügyiratok a következők:

1. Az 1913 februárius 5-i tisztújító közgyűlés alkalmából a s z a v a z a t s z e d ő bizottság jegyzőkönyve, amely szerint a közgyűlés az 1913—1915. évre elnökül SCHAFARZIK FERENC dr.-t 57 szavazattal, másodelnökké SZONTAGH TAMÁS dr.-t 39 szavazattal, elsőtitkárrá PAPP KÁROLY dr.-t 47 szavazattal s másodtitkárrá MAROS IMRÉT 40 szavazattal megválasztotta. Választmányi tagokká MAURITZ BÉLA dr.-t 50, LIFFA AURÉL dr.-t 49, PÁLFY MÓR dr.-t 46, FRANZENAU ÁGOSLON dr.-t 46, TREITZ PÉTERt 45, TIMKÓ IMRÉT 42, EMSZT KÁLMÁN dr.-t 40, LŐRENTHEY IMRE dr.-t 37, KORMOS TIVADAR dr.-t 37, ZIMÁNYI KÁROLY dr.-t 36, HORUSITZKY HENRIKt 36 és SCHRÉTER ZOLTÁN dr.-t 33 szavazattal választotta.

A megválasztott négy tisztviselő a megválasztatást még a közgyűlés színe előtt köszönettel elfogadta. A megválasztott választmányi tagok nem lévén mindannyian jelen a tisztújításon, azért hozzájuk kötelességszerűen értesítést küldöttünk. Eddigelé válasz érkezett a következő uraktól, és pedig elfogadták: 1. EMSZT KÁLMÁN, 2. HORUSITZKY HENRIK, 3. KORMOS TIVADAR dr., 4. LŐRENTHEY IMRE dr., 5. LIFFA AURÉL dr., 6. MAURITZ BÉLA dr., 7. PÁLFY MÓR dr., 8. TIMKÓ IMRE, 9. TREITZ PÉTER, 10. SCHRÉTER ZOLTÁN dr., 11. FRANZENAU ÁGOSTON dr. 12. Nem fogadja el ZIMÁNYI KÁROLY dr. úr a választmányi tagságot, azonban az elnökhöz s titkárhoz intézett levelében ezt nem indokolja. Többek hozzászólása után, elnöklő másodelnök kimondja, hogy a választmány nem látja indokolva ZIMÁNYI KÁROLY dr. régi buzgó tagtársunknak visszalépését s kéri őt, hogy kipróbált, nagybecsű munkálkodásával a választmányt továbbra is támogassa.

2. A Barlangkutató Szakosztály jelenti, hogy f. évi február 20-án megalakult s választmánya a következő: Elnök LENHOSSÉK MIHÁLY dr.; alelnök BELLA LAJOS; titkár KADIĆ OTTOKÁR dr. Választmányi tagok: BEKEY IMRE GÁBOR, HILLEBRAND JENŐ dr., HORUSITZKY HENRIK, KORMOS TIVADAR dr., STRÖMPL GÁBOR dr., VARGHA GYÖRGY dr.

A bemutatott jelentésre PÁLFY MÓR dr. választmányi tag megjegyzi, hogy a

Barlangkutató Szakosztály megalakulása elhamarkodva történt; először fel kellett volna szólítania az összes társulati tagokat a belépésre, s amikor ez megtörtént, azután kellett volna a Szakosztálynak megalakulnia s a tisztikart megválasztania. Elnöklő másodelnök sajnálattal látja, hogy az elhamarkodott választások miatt NYÁRY ALBERT báró dr. másodelnök kibukott a tisztikarból, holott NYÁRY báró úr a bizottságban buzgó munkásságot fejtett ki mint alelnök. Minthogy azonban a Szakosztály megalakulása bevégzett tény, a választmány a megalakulást tudomásul veszi.

3. A megválasztott tiszteleti tagok közül ILOSVAY LAJOS dr. műegyetemi tanár úr a megválasztást még a közgyűlés színe előtt elfogadta; a külföldi tiszteleti tagok: GROTH PÁL Münchenből és HEIM ALBERT Zürichből megleghangú köszönő levelet írtak.

GROTH PÁL levele a következőkép szól: «München, den 15. Februar 1913. Die Ungarische Geologische Gesellschaft hat dem Unterzeichneten durch die Uebersendung des Diploms, durch welches er zum Ehrenmitgliede ernannt wird, eine freudige Ueberraschung dargeboten, und erlaubt er sich für die grosse, ihm dadurch erwiesene Ehre seinen verbindlichsten Dank auszusprechen. Mit der Versicherung ausgezeichnete Hochachtung zeichnet ergebenst P. GROTH.»

HEIM ALBERT levele a következően hangzik: «An die Ungarische Geologische Gesellschaft, Budapest. Hochgeehrte Herrn und Collegen! Sie haben mich zu Ihrem Ehrenmitgliede ernannt, und mir dies durch Uebersendung eines sehr geschmackvollen Diplomes kundgethan. Uns verbindet die Freude und Begeisterung für die Wissenschaft von der Erde, und Ihr mich so hoch ehrender Beschluss ist mir ein neuer Beweis dieser inneren Verwandtschaft. Ich danke Ihnen dafür.

Ich bin zwar ein alter Mann geworden. Meine Arbeitskraft geht zur Neige. Ich will aber noch in der Leitung der Schweizerischen Geologischen Landesuntersuchung und deren Publicationen thun was ich kann, und unserer Wissenschaft dienen bis an mein Ende. Immer wieder und wieder habe ich es erfahren, dass in allen Mühsalen und Vergänglichkeiten des Lebens das Suchen nach Wahrheit doch die edelste und dauernste Freude bleibt. Ihre Gesellschaft gehört zu denjenigen, die nach Wahrheit suchen. Ich entbiete Ihnen dazu meinen Glückwunsch. Möge die Ungarische Geologische Gesellschaft gedeihen, und möge es ihr gelingen, recht anregend und fruchtbar zu wirken auf dem Felde der Forschung. Ich bin und bleibe mit herzlichem Danke für ihre Anerkennung meiner bescheidenen Mitarbeit Ihr getreues Mitglied, Zürich d. 28. II. 1913. ALB. HEIM.»

4. KALECSINSZKY SÁNDOR dr. síremlékére gyűjtést indítva, arról értesültünk, hogy emlékkövet időközben unokaöccse, KALECSINSZKY ZOLTÁN dr. állított. Ezért az elnökség azt határozta, hogy a társulat az emléket bronz-plakett formában óhajtja felállítani. Ezt a megoldást a család nevében KALECSINSZKY ZOLTÁN dr. és MÁGÓCSY DIETZ SÁNDOR urak a legnagyobb hálával fogadják.

A síremlékre eddig begyűlt 371 korona az 1—35. tétel alatt; az adományokat a Földtani Közlöny hasábjain nyugtázzuk.

A választmány a bronz-plakettre való gyűjtést megindítja s annak idején ennek elkészítésére a lépéseket megteszi.

5. RÓZSA MIHÁLY Stassfurtból jelentést küld vizsgálatáról s jelzi, hogy vizsgálatának eredményeit többen ellesve, azokat előbb közölték, mint ő maga.

6. TIETZE, a bécsi geológiai intézet igazgatója, értesít STACHE GUIDO 80 éves születési jubileumáról, amely ez év március 28-án lesz.

Az elnökség STACHE GUIDÓt, mint 1880 óta tiszteleti tagunkat, üdvözölni fogja.

7. Febrúár 15-i közgyűlésünk a SZABÓ-alap kamataiból megbízásra 500 K-t tűzött ki.

Eddigelé egy pályázat érkezett FERENCZI ISTVÁN kolozsvári egyetemi gyakor-nok úrtól, SZÁDECZKY GYULA dr. egyetemi tanár úr ajánlásával. A választmány a beérkező ajánlatok megbíráására PÁLFY MÓR dr. elnöklésével bizottságot küld ki LŐRENTHEY IMRE dr. és MAURITZ BÉLA dr. választmányi tag urakból, akik választ-mánynak áprilisban jelentést tesznek.

8. Alapszabályaink 21. §-a szerint a választmány évenként pénztárost választ, ellenőrzi a pénztári kezelést s a pénztárt minden évben megvizsgáltatja.

A pénztárvizsgáló bizottság tagjai: ILOSVAY LAJOS dr., LŐRENTHEY IMRE dr. s PETRIK LAJOS urak az idénre is kegyesek elvállalni a pénztárvizsgálat fáradságos tisztségét.

A pénztáros-választásra elnöklő másodelnök szavazást rendel, amelynek ered-ménye gyanánt a választmány titkos szavazás útján 9 szavazattal ASCHER ANTAL urat, az eddigi pénztárost választja meg.

9. a) A Rómában tartandó X. nemzetközi geográfiai kongresszus ez év már-cius 27-ike és április 3-ika között lesz. A választmány társulatunk képviselőjére fel-kéri SZONTAGH TAMÁS dr. másodelnök urat.

b) A XII. nemzetközi geológiai kongresszus előkészítő bizottsága Kanadából értesít, hogy a társulatok elnökei a végrehajtó bizottságnak hivatalból tagjai. Kéri a társulat támogatását, hogy minél több geológus keresse fel a kongresszust.

10. A nemzetközi sztratigrafiai szótár ügyében WAAGEN kéri a közreműködést a magyar geológusok részéről.

LÓCZY LAJOS választmányi tag kifejti, hogy a Stockholmban alakult bizottság a magyar csoport önállóságát el nem ismerve, WAAGEN bécsi kollégánkat bízta meg az egész monarchia területéről a szótárkészítéssel. Ily módon nem ajánlja, hogy a magyar geológusok bécsi szakember alatt dolgozzanak. Elnöklő másodelnök ki-mondja, hogy mindaddig, míg a bizottságtól felhívás nem érkezik az önálló műkö-désre, a Magyarhoni Földtani Társulat nem hajlandó a szótárkészítésben résztvenni.

11. Elsőtítkárr kérdésre a választmány kimondja, hogy legközelebbi ülését április hó 2-án tartja.

12. Dr. LŐRENTHEY IMRE választmányi tag beterjeszti PÁVAI-VAJNA FERENC panaszát amiatt, hogy a szerkesztő PÁVAI marosvölgyi munkáját két év óta nem publi-kálta. Elsőtítkár erre azt válaszolja, hogy a terjengős kéziratot részben olvashatatlan írása, részben pedig a miatt nem közölte, minthogy nem vállalkozott fordító ennek a lefordítására. Csak a mult hetekben sikerült egy fordítót találni, aki a kéziratot fordításra elvállalta. A választmány a titkár felvilágosítását tudomásul veszi.